

Η πραγματικότητα δεν κρύβεται - κανένα παιδί στο περιθώριο

Τι συμβαίνει τις τελευταίες ημέρες;

Στα νέα σχολικά βιβλία του Δημοτικού περιλαμβάνεται εικονογραφικό και όχι μόνο υλικό που αποτυπώνει την πραγματικότητα της σύγχρονης κοινωνίας: οικογένειες με διαφορετικές συνθέσεις — μονογονεϊκές, οικογένειες με αναπηρία, πολυμελείς, αλλά και οικογένειες με δύο μαμάδες ή δύο μπαμπάδες.

Αυτή η απλή, παιδαγωγική αποτύπωση της ζωής προκάλεσε άμεσα την αντίδραση ακροδεξιών και σκοταδιστικών κύκλων. Με κραυγές για «προπαγάνδα» και «αλλοίωση των ηθών», επιχειρούν για άλλη μια φορά να μετατρέψουν την εκπαίδευση σε πεδίο ιδεολογικής τρομοκρατίας.

Οι υστερικές αντιδράσεις και ο τεχνητός πανικός που σπέρνουν και που υποτίθεται ότι στρέφονται ενάντια στην περίφημη woke ατζέντα, επί της ουσίας στρέφονται ευθέως ενάντια σε παιδιά.

Φαίνεται ότι για κάποιους το να μεγαλώνει ένα παιδί από μια ομόφυλη οικογένεια είναι πιο φρικιαστικό από το να μεγαλώνει σε μια ετερόφυλη σαν αυτή της Κυψέλης.

Ας πούμε, όμως, αυτό που θα έπρεπε να είναι αυτονόητο: Κανένα παιδί δεν πρόκειται να αλλάξει ταυτότητα ή σεξουαλικό προσανατολισμό επειδή είδε μια εικόνα σε ένα βιβλίο Δημοτικού. Αυτά είναι κατασκευασμένα σκιάχτρα για όσους εμπορεύονται τον φόβο και τη μισαλλόδοξη άγνοια.

Το σχολείο δεν είναι γυάλα, ούτε ιδιοκτησία κανενός αυτόκλητου θεματοφύλακα των «ηθών». Είναι ο χώρος όπου τα παιδιά μαθαίνουν τον κόσμο όπως πραγματικά είναι και όχι όπως θα ήθελαν να τον επιβάλουν οι θιασώτες της οπισθοδρόμησης.

Η τακτική τους, βέβαια, είναι παλιά και δοκιμασμένη:

Πριν από λίγες δεκαετίες, στο στόχαστρο της ίδιας νοοτροπίας βρίσκονταν τα παιδιά των χωρισμένων γονιών, που καλούνταν να αντιμετωπίσουν τους ψιθύρους και το κοινωνικό στίγμα.

Στο περιθώριο πετάγονταν τα παιδιά που μεγάλωναν με τον παππού, τη γιαγιά ή έναν μόνο γονέα, επειδή «δεν χωρούσαν» στο μοναδικό καλούπι που ενέκρινε η συντηρητική υποκρισία.

Σήμερα, οι ίδιες φωνές αναζητούν νέα θύματα. Απαιτούν ένα σχολείο που θα προσποιείται ότι οι διαφορετικές οικογενειακές δομές απλώς... δεν υπάρχουν. Απαιτούν δηλαδή από το εκπαιδευτικό σύστημα να λειτουργεί ως μηχανισμός επιβολής «αορατότητας».

Η απόκρυψη της πραγματικότητας, όμως, το μόνο που πετυχαίνει είναι να διδάσκει στο παιδί τον εκφοβισμό, τον χλευασμό και τον αποκλεισμό του συμμαθητή του.

Όταν ένα βιβλίο χωράει όλες τις οικογένειες, κάνει το εντελώς προφανές, που είναι ότι αναγνωρίζει την ύπαρξη των ίδιων των μαθητών του, δίνοντας σε κάθε παιδί το δικαίωμα να νιώσει ότι ανήκει, ότι δεν είναι κατώτερο, ότι δεν είναι «λάθος».

Ως γονείς και εκπαιδευτικοί που συμμετέχουμε στο Αντιφασιστικό Δίκτυο Παιδείας, ξεκαθαρίζουμε: Δεν θα επιτρέψουμε στις σκοταδιστικές κορώνες να μετατρέψουν τις σχολικές αίθουσες σε πεδίο ρατσιστικών πειραμάτων. Υπερασπιζόμαστε ένα σχολείο ανοιχτό, δημοκρατικό και συμπεριληπτικό. Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να βλέπουν τη ζωή τους στα βιβλία τους. Και κανένας έμπορος του μίσους δεν θα τους το στερήσει.

Αντιφασιστικό Δίκτυο Παιδείας

5/9/2026